

בראשית פרק מד פסוק יח

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה

בראשית רבה (וילנא) פרשה צג

כי כמוך כפרעה, מה פרעה גוזר ואינו מקיים אף את גוזר ואינך מקיים, מה פרעה להוט אחר הזכרים אף אתה כן, מה פרעה מלך ואתה שני לו בארץ מצרים, כך אבא מלך בארץ כנען ואני שני לו, ואם שולף אני את חרבי ממך אני מתחיל, ובפרעה רבך אני מסיים

ספר גימטריאות פרשת ויגש

כמוך כפרעה (בראשית מ"ד י"ח), בגימטריא בך אתחל

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת ויגש סימן ה

כי כמוך כפרעה כשם שפרעה רבך אוהב נשים ומחמדן כך אתה ראית לבנימן שהוא יפה תואר ואתה מחמדו להיות לך לעבד

יונתן בראשית פרק מד פסוק יח

ארום מן שעתא דאתינן לוותך הות אמר לן מן קדם יי אנא דחיל וכדון חזרון דיניך למהוי מדמיין לריבנוי דפרעה

כתר יונתן בראשית פרק מד פסוק יח

כי מן השעה שבאנו אליך היתה אומר לנו מלפני יי אני ירא ועתה חזרו משפטיך להיות דומים לאדוניו של פרעה

רש"י בראשית פרק מד פסוק יח

כי כמוך כפרעה - חשוב אתה בעיני כמלך זה פשוטו. ומדרשו, סופך ללקות עליו בצרעת כמו שלקה פרעה על ידי זקנתי שרה על לילה אחת שעכבה. דבר אחר מה פרעה גוזר ואינו מקיים, מבטיח ואינו עושה, אף אתה כן. דבר אחר כי כמוך כפרעה אם תקניטני אהרוג אותך ואת אדוניך

רשב"ם בראשית פרק מד פסוק יח

כי כמוך כפרעה - הרי אתה כמלך ויראתי מחרון אפך

רמב"ן בראשית פרק מד פסוק יח

כי כמוך כפרעה - ובמורא גדול אני מדבר לפניך כאלו אני מדבר לפני פרעה

אבן עזרא בראשית פרק מד פסוק יח

כי כמוך כפרעה - אתה כמלך והמלך כמוך, וכן כל שני כפי"ן שהן זה אחר זה

אברבנאל בראשית פרק מד

ולפי שאין מדרך המוסר שיגש אדם הדיוט לדבר לאדון הארץ קרוב לאזנו פניו בפניו כאלו פיו על פיו לכן אמר אל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה ר"ל אל יחר אפך בהגשה וגם בבקשה הזאת מהתמורה כי איני עושה זאת לבזותך כי בעיני כמוך כפרעה. או יאמר שאתה חשוב כמלך וכל מה שתורצה תעשה ומי יאמר לך מה תעשה כי שופטי המדינות לא יוכלו לשנות את דבר המשפט. אבל המלך עצמו יעשה כרצונו ויצליח

בית הלוי בראשית פרק מד פסוק יח

גם י"ל דהנה בכל דברי יהודה כאן לא מצינו לו לא בקשה ולא טענה חדשה רק חזרת הדברים בקוצר מה שהיה ביניהם מהתחלה ועד עכשיו. והענין בזה דכל תהלוכות העסק הלז היה נראה בעיני יהודה מוזר ומוקשה, דכשאמרו לו כי באו לשבר אוכל אמר להם מרגלים אתם וכשהשיבו לו כי כנים אנחנו אמר להם הוא אשר דברתי מרגלים כאומר עתה הרי יש הוכחה כי מרגלים אתם, וכל תהלוכות הענין לא היה התשובה מעין הטענה והכל בעלילה בלא שום סמך לדבריו, ועלה בדעת יהודה דאולי המליץ אשר ביניהם הוא המעוות ומקלקל בזה ואומר ליוסף דברים אחרים מלבו אשר לא אמרו הם. וזהו שביקש יהודה לחזר כל דברי הויכוח אשר היה ביניהם בקצרה ואמר לו ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני, פירוש בלא מליץ בינינו, כי כמוך כפרעה פירוש כמו שפרעה מבין גם לשוננו כן גם אתה מבין, ובאו דבריו ברמז דאם תאמר דאתה אינו מבין יהיה ההכרח לומר דגם פרעה אינו מבין וזהו דבר שאסור להוציא על פיו לדבר סרה על פרעה שאינו מבין לה"ק ובא ברמיזות דבריו בשני כפי"ן הדמיון